



ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Imielin Nr IX/47/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin, w rejonie ulic Dunikowskiego, Banachiewicza i Rubinowej.

Uzasadnienie

Rada Miasta Imielin w dniu 28 czerwca 2011 r. podjęła uchwałę nr IX/47/2011 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Imielin, w rejonie ulic Dunikowskiego, Banachiewicza i Rubinowej

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 ze zm. – zwanej dalej: ustawą) Burmistrz Imielina, pismem nr GPG-7321/11/10/ML/11/MK, przekazał w dniu 5.07.2011 r. organowi nadzoru wymienioną na wstępie uchwałę wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac planistycznych w celu zbadania ich zgodności z przepisami prawnymi.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 1, 6, 8, 10 ustawy oraz §4 ust 6, 8 i ust 9 pkt a) rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (zwanego dalej rozporządzeniem) w następującym zakresie:

- 1) Istotnie naruszono art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy oraz §4 ust.6) rozporządzenia, które ustalają iż w planie miejscowym obowiązkowo określa się zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy, jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, wymogi dotyczące parametrów takich jak gabaryty, maksymalna wysokość zabudowy, geometria dachu, a których dla terenu oznaczonego symbolem 1U w §15 uchwały nie określono.
- 2) Zgodnie z art.15 ust.2 pkt 10 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Natomiast §4 ust 9 pkt a) rozporządzenia stanowi, iż ustalenia dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej powinny zawierać określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych. W przedmiotowym planie miejscowym nie zostały dopełnione wymogi ustalenia parametrów systemów komunikacji ponieważ nie podano parametrów szerokości drogi w liniach rozgraniczających odsyłając jednocześnie w §17 pkt 2 lit a) do rysunku planu.
- 3) Podejmując uchwałę IX/47/2011 rada miasta naruszyła art. 15 ust.2 pkt 1 ustawy, który stanowi iż w planie miejscowym określa się obowiązkowo: przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Istotnie naruszono również interes prawny właścicieli nieruchomości, które w planie przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową, pomimo iż położone są na terenach posiadających ograniczenia w postaci zakazu zabudowy w związku z przebiegającymi liniami elektroenergetycznymi napowietrznymi 110 kV i 20 kV, dla których ustalona strefa bezpieczeństwa wynosi odpowiednio, 15 m i 8 m od skrajnych przewodów roboczych. Wynika z tego jednoznacznie, że ustalenia planu są wewnątrznie sprzeczne, gdyż nie będzie można zrealizować postanowień planu i lokalizować zabudowy na terenach o przeznaczeniu MN.

4) Naruszono art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy oraz §4 pkt 8 rozporządzenia, które zobowiązują do ustalenia szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości poprzez określenie w planie miejscowym parametrów, jakie należy zachować dla działek uzyskiwanych w jego wyniku, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości frontów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego. Natomiast w §13 pkt 4), w §14 pkt 4), w §15 pkt 3) przedmiotowego planu miejscowego, nie został określony kąt położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego. Zgodnie z wyrokiem WSA w Gliwicach II SA/GL 522/09: „*W konsekwencji faktu, iż przytoczony powyżej przepis (art. 15 ust. 2 ustawy) stanowi normę o charakterze ius cogens organ gminy podejmujący uchwałę w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie może pominąć żadnego z wskazanych wyżej elementów o ile na terenie objętym planem zachodzą okoliczności faktyczne uzasadniające dokonanie takich ustaleń. Rada gminy jest bowiem zobowiązana do wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego poprzez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne. Obligatoryjnie winna zatem m.in. określić w planie stanowiące element o charakterze obowiązkowym szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy. Wymogi w tym zakresie precyzuje § 4 pkt 8 cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w myśl którego ustalenia dotyczące szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości powinny zawierać określenie parametrów działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości, w szczególności minimalnych lub maksymalnych szerokości gruntów działek, ich powierzchni oraz określenie kąta położenia granic działek w stosunku do pasa drogowego.*”

5) Rada miasta wykroczyła poza ustawową delegację do stanowienia prawa miejscowego poprzez zawarcie w ustaleniach planu przepisów nie wynikających z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stanowiącej w art. 15 o zakresie ustaleń, jakie rada miasta ma prawo zawrzeć w miejscowym planie zagospodarowania terenu, poprzez narzucenie w §9 pkt 5) uchwały nakazu, który brzmi: „wymaga się każdorazowego uzgodnienia inwestycji z przedsiębiorcą posiadającym koncesję na wydobywanie kopaliny oraz spełnienia przez inwestycję warunków ochrony przed wpływami działalności górniczej przy uwzględnieniu aktualnych informacji o kategorii szkód górniczych;”.

Wobec powyższego stwierdzenie nieważności w całości uchwały Rady Miasta Imielin nr IX/47/2011 jest uzasadnione i konieczne.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego w terminie 30 dni od jego doręczenia.

Otrzymują:

6) Rada Miasta Imielin, ul. Imielińska 81, 41-407 Imielin /„RZ”

7) a/a BC

Wojewoda Śląski

Zygmunt Łukaszczyk